

РЕШЕНИЕ

№ 458

гр. София, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно наказателно дело № 20231110215987 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59-63 от ЗАНН.

С електронен фиш № 8504585635/25.05.2021 г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), на „Транстрой 2001“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за извършено административно нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП, изразяващо се в това, че на 25.05.2021 г. в 13.38 часа, по път „А-6“, км 50 + 427, е управляван влекач марка „Волво“ с рег. № , като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Срещу така издадения електронен фиш е подадена жалба от санкционираното лице „Транстрой 2001“ ООД, с която се иска отмяната му поради неговата незаконосъобразност. Релевиран са доводи, че дружеството е заплатило дължимата тол такса за процесния пътен участък, поради което неоснователно е било санкционирано. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени атакувания електронен фиш като незаконосъобразен, като присъди в полза на жалбоподателя направените по делото разноски.

Дружеството-жалбоподател не изпраща процесуален представител в хода на съдебното производство по делото, като в представена писмена молба, процесуалният представител на жалбоподателя поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения. В допълнение е посочено, че са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на атакувания електронен фиш, поради което от съда се иска да го отмени като незаконосъобразен.

Процесуалният представител на въззиваемата страна моли за прекратяване на производството по делото, като е релевирано възражение за прекомерност на заплатеното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Депозираната жалба срещу атакувания електронен фиш е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от надлежно легитимирано лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Софийски районен съд, след като обсъди доводите в жалбата, както и събраните по делото доказателства, и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакувания електронен фиш, констатира, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 25.05.2021 г. в 13.38 часа неустановено по делото лице управлявало товарен автомобил – влекач марка „Волво“, модел „ФМ 42 Т“ с рег. № с технически допустима максимална маса 20000 кг, брой оси 2, екологична категория Евро 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, по път „А-6“, км 50 + 427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС била подадена тол декларация за тол сегмент 1777911002 (рамка 10182) от инсталираното в автомобила бордово устройство и била заплатена дължимата пътна такса за изминатото разстояние. По неустановени по делото причини бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП с номер на нарушение C3F0A148B5D60B95E053011F160AA0EA, ведно с приложени към него статични изображения във вид на снимков материал.

Въз основа на направената констатация и заснемане на нарушението, бил издаден електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1

от Закона за пътищата № 8504585635 от Агенция „Пътна инфраструктура“.

Електронният фиш бил връчен на 21.06.2023 г. на представител на „Транстрой 2001“ ООД, като в законоустановения 14-дневен срок (на 28.06.2023 г.) дружеството подало жалба срещу горепосочения електронен фиш, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: доклад по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, ведно със снимков материал към него; справка от ОПП-СДВР; справка от АПИ; справка от „Интелигентни трафик системи“ АД.

Възприетата от съда фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото писмени доказателства. От приложения доклад, съставляващ генерирани данни от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП с номер на нарушението C3F0A148B5D60B95E053011F160AA0EA, ведно със снимков материал към него, се установява, че на 25.05.2021 г. в 13.38 часа товарен автомобил марка „Волво“ с рег. № се е движил на процесното място, част от платената пътна мрежа в страната. От приложената по делото справка от „Интелигентни трафик системи“ АД, национален доставчик на услуги за електронно таксуване на пътни такси – електронни винетки и тол, обаче, се установява, че при преминаването на процесния автомобил през тол сегмента от платената пътна мрежа на 25.05.2021 г. в 13.38 часа е била заплатена дължимата пътна такса, за което е издадена тол декларация с ID 5290867984505647357.

Съдът кредитира и останалите писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 102 от НПК, като намира същите за относими към предмета на доказване по делото.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав счита от правна страна, че дружеството-жалбоподател не е осъществило състава на вмененото му административно нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП, доколкото е заплатило дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП за преминаване на 25.05.2021 г. в 13.38 часа през процесния тол сегмент. Това обстоятелство не е спорно между страните, като следва да се отбележи, че самият наказващ орган е констатирал незаконосъобразността на издадения електронен фиш, като в противоречие на закона го е анулирал на основание

чл. 189ж, ал. 3, т. 3 ЗДвП с Решение № 8504585635/18.12.2023 г., издадено от началника на Сектор „Контрол и правоприлагане“-София при НТУ.

Доколкото дружеството не е извършило вмененото му административно нарушение, атакуваният електронен фиш следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

Отделно от това, в случая са допуснати и съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на процесния електронен фиш, доколкото в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП не е предвидена възможност да се издава такъв при констатиране на нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Видно от нормата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП електронен фиш може да се издава единствено в хипотезата на установено административно нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при такова по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. В този смисъл е и съдебната практика – Решение № 4461 от 05.07.2023 г. по КАНД № 3606/2023 г. по описа на АССГ, XIX-ти касационен състав, в което изрично е посочено, че *„След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179 ал.3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, след като в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179 ал.3б от ЗДвП“*. Следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 46, ал. 3 ЗНА е недопустимо административнонаказателна отговорност да се прилага по аналогия, а именно чрез приложение на разпоредби от ЗДвП, касаещи подобни случаи. С оглед на това, в случая незаконосъобразно е издаден електронен фиш за така извършеното нарушение, като вместо това, на основание чл. 189е, ал. 1 ЗДвП е следвало да се състави АУАН и издаде НП.

По изложените съображения съдът счита, че подадената жалба се явява

основателна, поради което атакуваният електронен фиш следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

Съдът намира за неоснователно искането на въззиваемата страна за прекратяване на производството по делото поради липса на годеен предмет на обжалване с оглед поставеното Решение от 18.12.2023 г. за анулиране на процесния електронен фиш. В конкретния случай съдът счита, че приложеното по делото Решение № 8504585635/18.12.2023 г., издадено от началника на Сектор „Контрол и правоприлагане“-София при НТУ, за анулиране на атакувания електронен фиш се явява нищожен юридически акт без правни последици. На първо място следва да се отбележи, че същият е издаден от некомпетентен орган, доколкото съгласно чл. 189ж, ал. 5 ЗДвП решението за анулиране на електронния фиш следва да се издаде от председателя на управителния съвет на АПИ или оправомощено от него длъжностно лице. В случая решението за анулиране на електронния фиш е издадено от длъжностно лице, различно от председателя на управителния съвет на АПИ, като няма доказателства същото да е било надлежно оправомощено. На следващо място, анулирането на електронния фиш в хипотезата на чл. 189ж, ал. 3 ЗДвП е допустимо по искане на нарушителя с молба до председателя на управителния съвет на АПИ (с изключение на чл. 189ж, ал. 3, т. 1 и т. 5 ЗДвП) и то само на основанията, предвидени в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 3 ЗДвП. В случая не е налице нито едно от посочените във визираната норма основания за анулиране на електронния фиш, още по-малко отразеното в решението за анулиране такова по чл. 189ж, ал. 3, т. 3 ЗДвП, касаещо движение на пътното превозно средство, за което по закон или международен договор не се дължи съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. В случая не е налице нормативно изключване по силата на закон или международен договор на процесното ППС от задължението спрямо същото да се заплаща пътна такса. Напротив, касае се за неправилно издаден електронен фиш срещу жалбоподателя, тъй като е безспорно установено, че за процесното МПС е била заплатена дължимата пътна такса при преминаване през описания в електронния фиш тол сегмент. Не на последно място следва да се посочи, че е недопустимо при издаден вече електронен фиш, липса на искане за анулирането му по реда на чл. 189ж, ал. 2 ЗДвП или служебно констатирани основания по чл. 189ж, ал. 3, т. 1 ЗДвП, същият да се анулира и то в хода на обжалването му пред съответния съд.

Решението за анулиране на процесния електронен фиш е постановено при липса на основание за издаването му, като административнонаказващият орган недопустимо е иззел правомощията на съда за проверка правилността на електронния фиш. В този смисъл и съгласно Решение № 2 от 14.02.2023 г. по к. д. № 1/2022 г. на Конституционния съд на Република България, настоящият съдебен състав следва да извърши косвен съдебен контрол, в рамките на който по безспорен начин се установява, че решението за анулиране на процесния електронен фиш от 18.12.2023 г. не е породило правни последици. В този смисъл е Определение № 1421 от 08.06.2023 г. по КЧАНД № 890/2023 г. по описа на Адм.С-Бургас.

С оглед на всичко гореизложено, в настоящия случай не са налице основания за прекратяване на производството по делото, като атакуваният електронен фиш следва да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН жалбоподателят има право на разноски предвид основателността на подадената жалба. От приложения на л. 13 от делото договор за правна защита и съдействие, заедно с платежно нареждане на л. 14 от делото, е видно, че жалбоподателят е заплатил на адв. Ц. сумата от 700 лева за осъществено процесуално представителство по делото. Същевременно, процесуалният представител на въззиваемата страна е релевирали възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на размера на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно. В случая се касае за дело, което е без фактическа и правна сложност, доколкото по делото изначално е било безспорно установено, че дружеството не е извършило вмененото му административно нарушение (самият АНО е анулирал незаконосъобразно издадения електронен фиш), по идентични на процесния казуси е налице последователна и непротиворечива съдебна практика, което от своя страна обуславя и липсата на извънредни усилия при оказване на правната помощ на жалбоподателя. От друга страна, по делото е проведено едно съдебно заседание без участието на процесуалния представител на жалбоподателя, в което единствено са приобщени писмени доказателства. С оглед на това, съдът счита, че заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение следва да бъде редуцирано до предвидения минимален размер в Наредба № 1 от 09.07.2004 г.

за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая приложими се явяват разпоредбите на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата, съгласно които минималният размер на адвокатското възнаграждение в конкретния случай се равнява на 550 лева (400 лева + 150 лева, явяващи се 10 % върху горницата за сумата над 1000 до 2500 лева). С оглед на това, съдът счита, че предвид основателното възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, в контекста на липсата на правна и фактическа сложност на делото, същото следва да бъде присъдено в предвидения в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. минимален размер, а именно 550 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8504585635, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „Транстрой 2001“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за извършено административно нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Транстрой“ ООД с ЕИК сумата от 550 (петстотин и петдесет) лева, представляваща заплатено от дружеството адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____